

Enhed
Kommunaljura

Sagsbehandler
Lise Brandi-
Hansen

Koordineret med

Sagsnr.
2016 - 3376

Doknr.
348356

Dato
27-04-2016

Telefonnotat om standsningsret efter § 23 i lov om kommunernes styrelse

En kommune har spurgt Social- og Indenrigsministeriet, om en udvalgsbeslutning om at sende et forslag til f.eks. et program eller en plan for kommunens fremtidige arbejde på et bestemt felt i offentlig høring eller i høring i f.eks. Ælde- og Udviklingsrådet er omfattet af standsningsretten efter § 23 i lov om kommunernes styrelse.

Det tidligere Indenrigsministerium har den 3. marts 1992 i en sag, der vedrørte standsning af en indstilling til kommunalbestyrelsen, telefonisk udtalt følgende:

”standsningsretten [finder kun] anvendelse med hensyn til egentlige udvalgsbeslutninger, dvs. beslutninger der kan bringes til udførelse, eller som har virkning udadtil i forhold til kommunen.”

Ministeriet udtalte samtidig, at en indstilling til kommunalbestyrelsen ikke kan standses.

Af Indenrigs- og Sundhedsministeriets udtalelse af 26. april 2004 fremgår bl.a. følgende:

”Standsningsretten gælder med hensyn til egentlige udvalgsbeslutninger og finder ikke anvendelse for så vidt angår et udvalgs processuelle beslutninger, jf. den kommenterede kommunale styrelseslov, 2000, side 119. En beslutning om at videresende en ansøgning til en anden myndighed må efter ministeriets opfattelse anses som en beslutning, der er truffet af udvalget, jf. den kommunale styrelseslovs § 23.

Den beslutning, som blev standset i sagen fra 2004, var en beslutning om fremsendelse af en ansøgning om puljemidler fra kommunen til et ministerium.

Af Lov om kommunernes styrelse med kommentarer, 2010, side 222, fremgår bl.a. følgende:

”Standsningsretten finder ikke anvendelse for så vidt angår et udvalgs processuelle beslutninger vedrørende f.eks. indhentelse af oplysninger fra forvaltningen eller fremsendelse af sager til høring eller en beslutning om en indstilling til kommunalbestyrelsen. Udførelsen af beslutninger, der er truffet i økonomiudvalget i forbindelse med tilvejebringelsen af budgetforslaget, herunder udmeldinger til de øvrige udvalg om besparelser m.v., kan således ikke standses i medfør af § 23.” (Social- og Indenrigsministeriets understregning.)

Formålet med standsningsretten er at give kommunalbestyrelsesmedlemmerne ret til at få prøvet alle sager, hvor udvalget ellers ville træffe en kommunal beslutning, der får virkning udadtil, i kommunens øverste organ, dvs. i kommunalbestyrelsen, jf. § 2 i lov om kommunernes styrelse. Alle sådanne beslutninger er en del af kommunens virksomhed, som kommunalbestyrelsen i forhold til borgerne har ansvar for.

En beslutning om at sende et kommunalt forslag i offentlig høring eller i høring til en anden myndighed, herunder til f.eks. kommunens ældegeråd, der udgør en selvstændig myndighed i forhold til kommunen, jf. Offentlighedsloven med kommentarer, 2014, side 405, har virkning udadtil. Dette skyldes, at det forslag, der sendes i høring, er det, som de eksterne – borgerne eller en anden myndighed – kommenterer på, og det, som sammen med eventuelle høringssvar vil være grundlaget for den endelige beslutning i kommunen. En sådan beslutning om at sende et kommunalt forslag i offentlig høring eller i høring til en anden myndighed er derfor omfattet af standsningsretten.

Social- og Indenrigsministeriet har meddelt kommunen, at standsningsretten omfatter udvalgsbeslutninger, der har virkning udadtil i forhold til kommunen, herunder beslutning om høring af eksterne myndigheder eller borgere over et kommunalt forslag, som udvalget samtidig godkender som det, der skal danne grundlag for høringen.